

ErhvervsFORUM Roskilde taler på vegne af det brede lokale erhvervsliv. Når vi ser på kommunens indkøbspolitik, så må vi først og fremmest understrege, at vi bliver bekymrede, hver gang der etableres centrale indkøbsaftaler og benyttes kommunale udbud. Det skyldes, at det i vid udstrækning udelukker det lokale erhvervsliv fra at levere til kommunen og dens mange institutioner. Vi noterer med tilfredshed, at der skal tages hensyn til det lokale erhvervsliv. Men da der samtidig er fokus på centrale aftaler, samt på sociale krav og fokus på udbud, så betyder det reelt, at man vil komme til at handle med store leverandører, der netop specialiserer sig i at levere til kommuner hhv. vinde kommunale udbud.

Afsnittet om prioritering af det lokale erhvervsliv er godt og væsentligt. Det lokale erhvervsliv er i vid udstrækning lokale håndværkere o.lign. De er endog meget opmærksomme på, hvem Roskilde kommune handler med, og det fylder meget i deres indbyrdes drøftelser og opfattelse af kommunen som erhvervsvenlig. Den opfattelse er generelt en, der har det med at sprede sig til det øvrige erhvervsliv. Derfor er dette område langt vigtigere for det lokale erhvervslivs opfattelse af en kommune som erhvervsvenlig end mange er opmærksomme på.

Det hjælper ikke meget, at lokale virksomheder kan indgå i konsortier. Det er nemlig erfaringsmæssigt yderst vanskeligt for mindre lokale virksomheder. Det er svært at skrive de nødvendige tekster og lave de juridiske aftaler. Man skal bruge dyre penge på advokater, og de er ofte bekymrede for, at man står på ansvar for de andre. Det afholder generelt, især håndværkere fra at prøve.

Det bedste er mulighed for at handle lokalt. Skal der benyttes udbud, så er det, der virkelig benyttes af lokale, når udbud splittes op i mindre dele. Samt når udbud gøres enkle.

På godt og ondt, så er det oftest de store spillere, der kan leve formelt op til krav om CSR. Læringsklausuler. ILO krav. Det uanset at det oftest er mindre lokale virksomheder, der tager byrden af socialt ansvar lokalt ved at tage en ung ind selv om de kan se, han måske ikke lige er den mest veltilpassede eller giver en håndsrækning til flere ældre medarbejdere, hvor det måske ikke går helt så stærkt længere. Det er også dem, der støtter børnenes fodboldklub etc. Det kan de bare sjældent godtgøre i udbudssammenhæng.

Udbudsgrænsen er derfor relevant. Desto højere den er, og især desto mindre nidkært, man samler forskellige indkøb sammen, så de samlet set kommer over udbudsgrænsen. Desto lettere er det for en kommune at tilgodese det lokale erhvervsliv med de mange småopgaver, der især for lokale håndværkere mv er det afgørende. Ex når jobcentret skal have nye gardiner. Når toilettet skal udskiftes eller bare repareres i børnehaven etc. Det er de opgaver, der er flest af i en kommune af relevans for det lokale erhvervsliv, og det er dem, der er de synlige og afgørende for oplevelsen.